

VSI NA POČITNICE

mag. Katarina Kesič Dimic, prof. def.

(objavljeno v reviji Viva, julij 2003)

Prišle so poletne počitnice, na katere je težko čakala večina otrok in mladostnikov. Počitnice otrokom predstavljajo čas brezskrbnosti, veselja, novih dogodivščin, staršem pa lahko predstavljajo zagato, občutke strahu in negotovosti. Večina zaposlenih staršev med poletnimi počitnicami lahko izkoristi le teden ali dva dopusta. To pomeni, da so njihovi otroci ves preostali čas prepuščeni samim sebi. Starši so pogosto v dvomih, saj ne vejo, kako bi otrokom organizirali ta čas, da se jim ne bi pripetila kakšna neprijetna nezgoda ali izkušnja.

»DVORIŠČNI« POČITNIKARJI

Precej otrok proste počitniške dneve preživlja na dvorišču pred blokom ali hišo. Taki otroci se vsak dan naučijo precej novega, saj so ves čas v interakciji z vrstniki, so pa tudi izpostavljeni marsikateri nevšečnosti. Če imamo smolo, da ostanemo večji del poletja v službi, je priporočljivo, da se vsak dan sproti pogovarjamo o dogodivščinah, ki jih je otrok doživel. Tako še vedno ostanemo na tekočem in imamo vsaj delno kontrolo nad dogajanjem. Z otrokom se lahko tudi dogovorimo, da ga ob določenih urah pokličemo domov in spremljamo njegov potek dneva.

Otrok in starši morajo oblikovati določena pravila, ki jih bo otrok upošteval v času, ko bo sam. Dogovorimo se na primer, kako daleč od doma gre lahko peš ali s kolesom, ali lahko obiskuje prijatelje na domu in ali lahko vodi prijatelje k sebi domov, koliko časa lahko gleda televizijo in igra igre na računalniku in podobno. Seveda se moramo zavedati, da nekatere omejitve, ki so veljale med šolskim letom, med poletjem opustimo ali vsaj omehčamo, da se otrok ne bo počutil preveč nadzorovanega. Saj ima vendar počitnice.

MALE ZAPOSLOTITVE – RAZVIJANJE ODGOVORNOSTI

Otroku, ki je med počitnicami veliko sam doma, lahko določimo nekaj zaposlitev, ki jih sicer ne opravlja. Tako se lahko dogovorimo za nek sistem in opravljeno delo točkujemo z v naprej dogovorjenimi točkami. Določeno število točk otroku prinese neko nagrado, primerno njegovi starosti. Za starejše otroke je to lahko tudi denar, za mlajše pa ogled filma v kinu ali obisk željenega mesta (živalski vrt, izlet z vlakom, vožnja po toboganih v toplicah ipd.). Dogovorimo se lahko tudi za negativne točke, če je otrok obljubil, da bo delo opravil, pa obljube ne izpolni, ne da bi imel za to opravičljiv razlog. Zaposlitve, ki jih damo otroku, morajo biti njegovi starosti in zrelosti primerne. Izbrane naj bodo tudi tako, da se otrok ob njih kaj novega nauči. Plača lahko položnico na banki, odnese pisma na pošto, nakupi sestavine za kosilo, obvesti koga po telefonu in podobno.

POČITNICE PRI BRATRANCU ALI BABICI

Za otroka je velika dogodivščina, če lahko prespi kje drugje. Še posebej veselo je, če je to pri bratrancu ali sestrični, ki je približno njegovih let. Zvečer se v postelji pogovarjata preden zaspita in čez dan počneta vse mogoče, česar sicer ne bi imela priložnosti. Tako počitnikovanje je primerno za mladostnike, ki so že bolj odgovorni in skrbijo sami zase ter tako našim sorodnikom ne povzročajo prevelikih obremenitev. V tem času imajo nemalo časa za reševanje svojih ljubezenskih in ostalih problemov.

Mlajši otroci pa svoje počitnice radi preživljajo pri babici in dedku, ker imajo le-ti ponavadi več časa in lahko skupaj izvajajo dejavnosti, ki jih sicer ne bi mogli (dopoldanske matineeje, obisk bazena čez teden ipd.). Pogosto najbolj idealna kombinacija pa so počitnice skupaj z bratrancom in sestrično pri babici in dedku.

POLETNI TABORI

Pri nas imamo zadnje čase na voljo precej poletnih taborov. Od ustvarjalnih, jezikovnih, taborniških in plesnih naprej. Če nam finančne zmožnosti dopuščajo, lahko otroka prijavimo na tabor, ki najbolj ustreza njegovim lastnostim in sposobnostim in ga ocenimo kot kvalitetnega. Dobro je, če za nasvet vprašamo

znance, ki so svoje otroke že pošiljali na take taborne. Prepričati se moramo o kvaliteti nastanitve in prehranjevanja, o dejavnostih ter o organizatorjih.

Na taboru se otrok nauči samostojnosti in odgovornosti, navezuje nova prijateljstva in obenem kvalitetno preživlja prosti čas.

PISANJE POČITNIŠKEGA DNEVNIKA

Da otroci med počitnicami ne bi čisto pozabili kako so obrnjene črke, jim predlagamo, da za vsak dan napišejo, kaj se jim je zgodilo. Zraven lahko tudi kaj dorišejo (mlajši otroci) ali nalepijo slike (vstopnice od kina, kartice od prijateljev,...). Tako bodo tudi bolj sledili poteku počitnic in vedeli točen datum vsakega dne. Da bi vmes ponovili tudi svoja matematična znanja, jih večkrat spodbudimo, naj izračunajo, koliko dni počitnic imajo še na voljo ali čez koliko časa greste na morje ali izlet. Dobljene dneve lahko tudi preračunajo v ure in minute, lahko pa si z datumi izmislite kake nove igre, ki spodbujajo računanje in logično mišljenje.

PRVIČ SAM NA POČITNICE

Vsaka stvar je enkrat prvič in slej ko prej se zgodi tudi nam; naš otrok gre na počitnice brez nas. To pomeni, da gre nekam, kjer ne bo nikogar poznanega, nobene babice ali strica. Bodo le ljudje, ki jih morda poznamo le na videz. Takrat morajo biti še posebej pozorni starši otrok, ki imajo zdravstvene ali druge težave (epilepsija, astma, težave s srcem, predpisana dieta, jemanje določenih zdravil, enureza – nočno mokrenje, nočne more, posebni strahovi ali fobije in nenavadno vedenje – hiperaktivnost, beganje, uhajanje,...). O težavah in srečevanju z njimi se morajo najprej pogovoriti z otrokom samim in ga naučiti, kako naj v kaki situaciji ravna. Težave pa morajo predstaviti tudi določenim učiteljem ali mentorjem, s katerimi bo otrok preživljal tisti čas.

Pred odhodom se z otrokom lahko tudi domenimo, da si bomo pisali pisma in kartice. Če je otrok manjši, mu damo s seboj pisemske ovojnice z že napisanim naslovom in znamko. In ne pozabimo, da smo mi tisti, ki mu moramo veliko pisati, saj bo kljub veseli družbi zelo vesel domačih stikov. Ni lepšega kot veselje in žareče oči otroka, ki na taboru maha s kartico od doma.